

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 66/06
20.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović, Zvezdane Lutovac i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 1395/04 od 29.9.2004. godine, u sednici veća od 20.4.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Opštinskog suda u Boru P. 1. 132/04 od 6. aprila 2004. godine i presuda Okružnog suda u Zaječaru Gž. 1395/04 od 29.9.2004. godine i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Boru P. 1. 132/04 od 6. aprila 2004. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca da se poništi rešenje tuženog pod brojem III/1-377 od 22.aprila 2003. godine kojim je otkazan ugovor o radu koji je tužilac zaključio sa tuženim "BB" 1. jula 1998. godine za poslove laboranta, te da se tuženi obaveže da tužioca vrati na rad.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. 1395/04 od 29.9.2004. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg ZPP-a, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 125/04) i našao da je revizija tužioca osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, ugovorom o radu od 1.7.1998. godine tužilac je zasnovao radni odnos kod tuženog na mestu laboranta, na neodređeno vreme sa punim radnim vremenom. Aneksom ugovora o radu, koji je donet 25.3.2003. godine, predviđene su izmene i dopune ugovora o radu tako što je utvrđen način obračuna plate zaposlenog u skladu sa pravilnikom, kao i izmena tačke 15. ugovora o radu tako što je navedeno u kojim slučajevima prestaje radni odnos otkazom ugovora od strane poslodavca. Tužilac ovaj aneks nije potpisao, uz obrazloženje da aneks nije u saglasnosti sa Opštim kolektivnim ugovorom. Dekan tuženog je tužioca upozorio na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu, a pobijanim rešenjem tužiocu je otkazan ugovor o radu u smislu člana 103. stav 3. Zakona o radu, jer je odbio da potpiše ponuđeni ugovor o radu koji su potpisali svi zaposleni. Nižestepeni sudovi nalaze da su ponuđene izmene ugovora o radu bile opravdane, pošto se radi o izmenama koje su se odnosile i na ostale zaposlene kod tuženog, i koje su ostali radnici potpisali. Stoga je tužbeni zahtev tužioca za poništaj rešenja kojim mu je otkaz ugovor o radu odbijen.

Po oceni Vrhovnog suda, osnovano se revizijom tužioca ističe da je u pobijanoj presudi zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, zbog čega su obe nižestepene presude ukinute.

Prema ratifikovanoj Konvenciji MOR-a br. 135 o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću, ("Službeni list SFRJ" br. 14/82) i Preporuci br. 143 o radničkim predstavnicima, radnički predstavnici uživaju zaštitu od svakog štetnog postupka po njih, a posebno otpuštanja s posla. Prema odredbi člana 51. Opšteg kolektivnog ugovora, predsednik, član organa organizacije sindikata, predsednik podružnice, (predstavnici organizacije sindikata) za vreme obavljanja funkcije, ako postupa u skladu sa zakonom ili kolektivnim ugovorom, ne može da se rasporedi na drugo radno mesto ako je to za njega nepovoljnije i da se utvrdi prestanak potrebe za njegovim radom, ili da se na drugi način stavi u nepovoljan položaj. Odlukom Ustavnog suda ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 12/2000) utvrđeno je da je neustavan samo prvi deo člana 51. Opšteg kolektivnog ugovora koji pruža zaštitu sindikalnim predstavnicima u roku od dve godine po prestanku njihove funkcije.

U nižestepenim odlukama nisu uzeti u obzir navedeni propisi, pa je ispitivano samo da li je poslodavac ponudio tužiocu zaključivanje aneksa ugovora o radu pod izmenjenim uslovima iz opravdanih razloga, a nije na pouzdan način utvrđeno da li je u vreme donošenja pobijane odluke tužilac bio na funkciji predstavnika organizacije sindikata, te da li bi primenom aneksa sa izmenama i dopunama ugovora o radu bio stavljen u nepovoljniji položaj.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će upotpuniti činjenično stanje na navedeni način, nakon čega će biti doneta pravilna odluka o osnovanosti tužbenog zahteva tužioca.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 395. stav 2. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ljm